

РЕШЕНИЕ

№ 195

гр. Стара Загора, 05.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, VIII-МИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и първи април през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Милена Рибчева

при участието на секретаря Лазарина Ф. Лазарова
като разгледа докладваното от Милена Рибчева Административно
наказателно дело № 20215530203262 по описа за 2021 година

Обжалвано е наказателно постановление (НП) № 1959а-1998 от 15.12.2020 год. на
Началника на Първо Районно управление към ОД на МВР град Стара Загора.

Жалбоподателят П. М. Ц. твърди, че НП е незаконосъобразно и моли същото да бъде
отменено.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител в съдебно заседание.

Съдът, като прецени събраните доказателства и служебно провери изцяло
законосъобразността на обжалваното НП, намери за установено следното:

С обжалваното НП, издадено въз основа на АУАН (акт за установяване на
административно нарушение), серия АА, бланков № 519744 от 26.11.2020 год.,
жалбоподателят е санкциониран на основание чл.257, ал.1 от ЗМВР – Закон за
министерството на вътрешните работи (“Който не изпълни разпореждане на орган на МВР,
направено в изпълнение на функциите му, ако извършеното не съставлява престъпление, се
наказва с глоба от 100 до 500 лв.”) за нарушение на чл.64, ал.4 от същия закон
(“Разпорежданията на полицейския орган са задължителни за изпълнение, освен ако налагат
извършването на очевидно за лицето престъпление или нарушение, или застрашават живота
или здравето му”), изразяващо се в това, че на 26.11.2020 год. около 22:20 часа в град Стара
Загора на ул.*** при извършване на полицейска проверка и след многократно отправено
устно полицейско разпореждане да представи документ, удостоверяващ самоличността му,
както и да не осуеотява полицейска проверка и да остане на място до приключването ѝ,
категорично и демонстративно отказал да изпълни разпореждането на полицейските
служители.

Неизпълнението на разпореждане на орган на МВР, направено в изпълнение на
функциите му и противозаконното пречене на орган на МВР да изпълнява функциите си са
уредени в ЗМВР като изпълнителни деяния на две отделни административни нарушения –
по чл.257, ал.1, на което основание е ангажирана отговорността на жалбоподателя и по
чл.264, ал.1 (“Който противозаконно пречи на орган на МВР да изпълнява функциите си, се

наказва с глоба от 500 до 1000 лв., ако извършеното не съставлява престъпление“). Възможно е в действителност с едно деяние да бъдат осъществени съставите и на двете административни нарушения – например, когато с неизпълнението на отправеното му полицейско разпореждане нарушителят пречи на полицейския орган да изпълнява функциите си. Именно такъв е и разглежданият случай според фактическото описание на нарушението в НП. В този случай обаче нарушителят следва да носи отговорност за по-тежко наказуемото нарушение – чл.264, ал.1 от ЗМВР, тъй като именно неговият състав сублимира, както изпълнителното деяние на по-леко наказуемото нарушение – (чл.257, ал.1 от ЗМВР), така квалифициращия признак, обуславящ хипотезата на чл.264, ал.1 от НПК – противозаконното пречене на орган на МВР да изпълнява функциите си.

Безспорно е, че неизпълнението на полицейските разпореждания е съставомерно деяние за което е предвидена и санкционната разпоредба на [чл.264, ал.1 от ЗМВР](#). Безспорно е също така, че съставомерно е и противозаконното пречене на полицейските органи да изпълняват функциите си – [чл.257, ал.1 от ЗМВР](#). Ето защо в наказателното постановление следва да е налице прецизно описание на всички обстоятелства по извършеното нарушение, както и да е ясно изразена волята на наказващият орган, за кое административно нарушение е санкциониран нарушителя – по [чл.264, ал.1 от ЗМВР](#) или по [чл.257, ал.1 от ЗМВР](#). Това е необходимо за да се осъществи надлежен съдебен контрол върху издаденото наказателно постановление, респективно дали описаните и установени факти по делото са подведени под приложимата материално правна разпоредба.

При тези данни съдът намира, че е налице несъответствие между фактическото и юридическото формулиране на административнонаказателното обвинение, поради което обжалваното НП се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено, тъй като изменението му предполага приложението на по-тежко наказуем закон, респективно – влошаване на положението на нарушителя по негова жалба, без съответен протест от прокурора, което е недопустимо съгласно чл.84 от Закона за административните нарушения и наказания във връзка с чл.337 от Наказателно-процесуалния кодекс.

Предвид изложените съображения съдът намира, че обжалваното НП е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, но въпреки това въззиваемата страна не следва да бъде осъждана да заплаща на жалбоподателя направени разноски за адвокатско възнаграждение на представлявалия го упълномощен защитник съобразно направеното искане, тъй като не бяха представени доказателства за направени такива, т.е. че на защитника е било платено адвокатско възнаграждение.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА наказателно постановление № 1959а-1998 от 15.12.2020 год. на Началника на Първо Районно управление към ОД на МВР град Стара Загора.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено, пред Административен съд Стара Загора.

Съдия при Районен съд – Стара Загора: _____